

ئاۋازى بەھەشتيان
ۋ
ھاۋارى دۆزەخيان

نويسين
عەبدولجەمىد بېگى

ۋەرگىران:
جەمىدە مەحمۇدى

سرشناسه :	بلالی، عبدالحمید، Bilali, Abdal-Hamid
عنوان قراردادی :	کلام اهل الجنة و تخاصم اهل النار. گردی
عنوان و نام پدیدآور :	ناوازی بهشتیان و هاواری دوزخیان / نویسن عبدولحمید بیلالی؛ ویرگیران نامنه محمودی (حمیده)
مشخصات نشر :	سندج: نالای رووناک، ۱۳۹۵.
مشخصات ظاهری :	۱۲۸ ص:؛ ۵/۲۱×۵/۱۴ س.م.
شابک :	۹۷۸-۶۰۰-۸۵۵۱-۱۸-۸
وضعیت فهرست نویسی :	فیبا
یادداشت :	کردی
یادداشت :	کتاب حاضر از فارسی با عنوان "اوی بهشتیان و غوغای دوزخیان" ترجمه شده است.
عنوان به زبان دیگر :	: اوی بهشتیان و غوغای دوزخیان
موضوع :	بهشت (اسلام) -- جنبه‌های قرآنی
موضوع :	Paradise -- Islam -- Qur'anic teaching
موضوع :	دوزخیان -- جنبه‌های قرآنی / بهشت (اسلام) -- احادیث / دوزخ -- جنبه‌های قرآنی
موضوع :	Damned -- Qur'anic teaching / Paradise -- Islam -- Hadiths / Hell -- Qur'anic teaching
موضوع :	احادیث اهل سنت -- قرن ۱۴
موضوع :	*Hadith (Sunnites) -- Texts -- ۲۰th century
شماره کتابشناسی :	ریگی احمدی، عبدالله، ۱۳۴۴ - مترجم
شماره افزودنی :	محمودی، حمیده، ۱۳۵۸ - مترجم
ه بندی کتاب :	ب۸۰۴۷/۱۳۹۵۸۰۴۷/۶۵/۲۲۲۲ BP
ردیف کتابشناسی :	۲۹۷/۴۳
شماره کتابشناسی ما :	۴۶۳۴/۲۰

ناوازی بههه‌شیمان و هاواری دوزه‌خییان

نووسه: عبدالحمید "بلالی"

وه‌رگیران: حمیده محمودی

رووبه‌رگ: خالد بن محمد

پیتچن و په‌رازین: ئومید محمدی

چاپ: نالای رووناک

سال و نۆبه‌ی چاپ: یه‌که‌م - ۱۳۹۶

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

نرخ: ۵۰۰۰ تمه‌ن

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۵۵۱-۱۸-۸

مراکز پخش: سنه‌پاساژی عیززه‌تی - ئینتشاراتی ئاراس

ته‌له‌فون: ۰۸۷-۳۳۱۲۸۳۴۱

سه‌قز: کتیب‌فرۆشی «پیام نو» ۲ او ۲ ته‌له‌فون: ۰۸۷۳-۶۲۲۱۰۹۸

پیرست

- ۷..... پیشه کی
- ۱۰..... ناوازی بهه شتییه کان
- ۱۴..... کاتی ترسینه وه له کرده وه کان
- ۱۵..... خه روه چئی
- ۱۶..... نه و روفانه ی که له ژیر عهرشی خوا جیگر ده بن
- ۱۸..... پیومر و لیبر سینه وه
- ۱۹..... ده ره ناجامی خر راه
- ۲۱..... ده و له مه ندرتین و هژارین روه فی دنیا
- ۲۳..... هه ژارترین مروه فی نیمه زاری
- ۲۶..... جیا بوونه وه ی پروادار له بی بر
- ۲۸..... وت و ویزی بهه شتییه کان، کاتیک که بهه شت له نزیکه وه ده بینن
- ۳۳..... بهه شتییه کان له بیرى بزگاری دوژمنه کانیاں دای
- ۳۴..... وت و ویزی بهه شتییه کان له گهل دوو پرووه کان
- ۳۶..... وت و ویزی بهه شتییه کان پیکه وه له بهه شتدا
- ۳۶..... یه که م که سائیک که ده چنه ناو بهه شته وه
- ۳۷..... شالای بهه شتییه کان بهرام بهر درگاکانی بهه شت
- ۳۹..... پرووداوه کانى دواى پویشته ناو بهه شت
- ۴۰..... پله و پایه ی قورپانخوینان
- ۴۲..... وت و ویزی بهه شتییه کان دواى سه قامگیر بوونیاں له بهه شت
- ۴۴..... پئی و ده سمى کووشتی مردن
- ۵۳..... وت و ویزی بهه شتییه کان له گهل دوزه خیه کان
- ۵۶..... وت و ویزیکی دیکه ی بهه شتی و دوزه خیه کان

- ۵۹ دیمه نیکى دېکه له وت وویژی نیوان بهه شتی و دوزه خیه کان
 ۶۲ بهه شتییه کان له دؤخی هاوړیکانیان ده پرسن
 ۶۴ وت وویژی بهه شتییه کان له گهل هاوسره کانیان له بهه شت
 ۶۵ باکانی باکورر
 ۶۶ جوانی له راده به دهری حؤرییه کانى بهه شت
 ۶۷ ناواز و گؤرانى حؤرییه کانى بهه شتی
 ۶۸ بهه شتییه کان سه بارت به ژيانى دونیا ده دوین
 ۷۰ بهه شتییه کانیش خهم ده خون
 ۷۱ وتی بهه شتییه کان، کاتیک سه یری میوه کانى بهه شت ده کهن
 ۷۲ وت وویژی بهه شتییه کان کاتیک که پارانه وه کانیان دیته وه بیر
 ۷۴ قسه ی نهو که نهو که له نرمترین پله ی بهه شتدا ده ژین
 ۷۷ پاگه یانندنی پان بوونی هه تاهه تایی خوا له بهه شتییه کان
 ۷۸ کاتی چاوپیکه ووسی پره ررگار
 ۷۹ هه راهوریای دوزه خیه کان
 ۸۰ ده مه ده مئی دوزه خیه کان ساری نرردن به که رنه نادا
 ۸۳ ده مه قاله ی دوزه خیه کان له سه جرای دوزی په سلان
 ۸۵ نه و تاقمه ی که سه روین زیندوو ده که نه و
 ۸۶ دوزه خیه کان، لومه ی پیست و نه ندامانی جه ساری خویان ده کهن
 ۹۰ قیزه و هه را له کاتی چاوپیکه وتی ناوری دوزخ
 ۹۳ ململانه ی بې که لک
 ۹۵ ناوریان لی نزیک ده کریته وه
 ۹۵ ناواتی گه رانه وه بؤ دنیا بؤ نه نجامی کرده وه ی چاکه
 ۹۷ دهر برینی په شیمانی له سه ر رابر دوو
 ۹۹ ده مه قاله و هه را، کاتی دانه وه ی نامه ی کرده وه کان
 ۱۰۲ ده مه قاله و شه ر قسه ی دوزه خیه کان له ریگه ی دوزه خ
 ۱۰۳ شین و رپوروی دوو روه کان

- ۱۰۴..... دوپرووه کان دهسته و داویننی باوهر داران دهن
 ۱۰۵..... ههرا و دهه مه قاله کاتی بیستنی قسه کانی شه یتان
 ۱۰۷..... هات و هاواری دۆزه خیه کان پینش فری دانیان بو ناو دۆزه خ
 ۱۰۸..... دهه مه قاله و زله له کاتی کهوتنه ناو دۆزه خ
 ۱۱۱..... دهه مه قاله و ههرا ههرا له گۆره پانی دۆزه خ
 ۱۱۳..... دوباره قسه ی ناخوش و جوین و دوعای شه پ
 ۱۱۵..... دهه مه قاله له گه ل پاسه وانانی دۆزه خ
 ۱۲۲..... دانیانانی کوتایی
 ۱۲۴..... کوتایی

پیشہ کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ
أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا
هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ أَمَّا
بَعْدُ.....

وہ کی مراد ہے دنیا دا دوو جڑہ، یا دہ بیٹہ ہوی پہ زامہندی خوا و
چوونہ ناو بہہ شہنشاہ، یا دہ بیٹہ ہوی توو پہی خوا و چوون بہرہو دۄزخ۔
لہوی دۄزہ خبیہ کان، لہ کاتیکدا فرمیسکی خویئین دہبارئین و
گیرۄدہی نازار و نہ شکہنہ عن دست لہ نہ فرین و دوعای شہر بہرامبہر
یہ کتری ہمل ناگرن۔ بہ لام بہہ شستہ نا، پیکہ وہ قسہ لہ پۄزانی نہم دنیا و
نہو نیعمہ تانہ دہ کھن کہ خوی گہورہ پنی بہنشی بوون و باس لہ دوعا و
پارہنہ وہ کانی نیوہ شہویان دہ کھن۔ لہ بہ شہنشاہ قسہ کانیاندا لۄمہی
دۄزہ خبیہ کان دہ کھن و بہ شیوازیک کہ سہلمیہ دراوہ حق بہوان بووہ، لہ
تاوانبارانی ناو ناگرہ کہ دہ پرسن:

﴿مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ﴾ [المدثر: ۴۲]

«ہوی کہوتنہ ناو ناگرتان چی بوو؟»

دوینی باوہ پرداران، لہ دنیا دا نازار و نہ شکہنجہ نہ دران، بہ لام نہ مپۄ

نۄرہی نہوانہ کہ بہ کافران و بی باوہ پان پیکہنن:

﴿قَالُوا الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ﴾ [المطففين: ۳۴]

«کہ وایہ نہ مپۄ باوہ پرداران بہ بی پروا کان پیدہ کھن».

﴿عَلَىٰ أَرَابِكِ يَنْظُرُونَ﴾ [المطففين: ۳۵]

«له سەر کورسی و قهقهه رازاوه کان پال ده‌ده‌نه‌وه و بۆ جوانیه‌کانی نه‌وی ده‌پوانن».

﴿هَلْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ [المطففين: ۳۶]

«ئایا پاداشی بێ پروا کان به پێی کرده‌وه‌کانیان، نه‌درایه‌وه؟»

به‌راستی بێجگه له هه‌وا و هه‌وه‌سی ده‌روونی، چ شتیک بۆته هه‌وی نه‌ی که شیای نازاری دۆزه‌خ بن؟ له پاستیدا هه‌وا و ناره‌زووه‌کان بوونه په‌رده‌یه‌کی حوا: و نه‌خشاو تا نه‌وی که چاویان کوێر بیت و دیمه‌نه سامه‌ که‌کانی دۆزه‌خ نه‌بین و نیراده‌یان به‌رامبه‌ر به هه‌وای ده‌روون سست و لاوازی بیت به‌لام له ناکامدا، کاتیک چاویان کرده‌وه که خۆیان له ناو بلیسه‌ی ناگرده‌ دۆزه‌خ ره‌.

نه‌به‌وه‌په‌ره (ر) د‌گیره‌ که پێغه‌مبه‌ری خوا (د‌خ) فه‌رموویان: «دوای نه‌وه‌ی که خوا به‌هه‌شت ره‌زه‌خی ساز کرد، ده‌ستووری دا به جبه‌نیل که سه‌ردانی هه‌ردوکیان بکات. نه‌ویش دوای سه‌ردانی به‌هه‌شت گه‌پایه‌وه و گوتی: نه‌وه‌نده - ره‌زه‌که هه‌ر مرقوئیک پێی بزانی، پرووی تی ده‌کات. نه‌و جار خوا به‌هه‌شتی به‌هه‌شتیک گرفت و تاقیکاری نه‌سته‌م گه‌مارۆ دا و دایبۆشی و دوا‌جار به جبه‌نیل فه‌رم کرد که بپروات و ببینیت. نه‌مجار جبه‌نیل گه‌پایه‌وه گوتی: ده‌ترسم هه‌ر که بکات که نه‌چیته ناوی».

هه‌روه‌ها دوای نه‌وه‌ی که دۆزه‌خی دیت، هات و گوتی: هه‌ر که سێک ناگاداری بیته‌وه، ناچیته ناوی. نه‌مجار خوا دۆزه‌خی له ناو په‌رده‌یه‌ک له هه‌وه‌س و راپارندن و خۆشی په‌رژین کرد و دوا‌جار داوای له جبه‌نیل کرد که سه‌ردانی بکات. نه‌مجار گه‌پایه‌وه و گوتی: ده‌ترسم هه‌موو

بهنده کانت به رهو لای برۆن»^۱.

دیاره که نهم پهرده نه خشینراوهی که به سهر دۆزه خدا کیشراوه، له سهر
رینگه ی نه تهوهی نادهم دانراوه و له مپه ریکه بۆ چوونه ناو بههشت و ده بیته
هۆی نهوهی که نهم مرو فانه وه ها له زه ریای خو شی و تاواندا نو قم بن که
ته نانهت دهره تی بیر کردنه وهشیان نه میتیت که بیر بکه نه وه له دوا ی نهم
خۆم و رابواردنه، چاوپیکه و تن و حه سیب و کتیب و دۆزه خیک هه یه.
ناش خرایه که مهیدانی ههوا و هه وهس له رابردودا - به تایهت
سهره تای په رانی نیسلام و سهرده می پیغه مبه ر (دخ) زۆر که م و
سنووردار وه، لاه نستا به هۆی خو شی و رابواردنی فره و به ربلاوی
پۆژگار، شوین کاتی ههوا نه فسانی پهری سهندووه؛ تا نه و پاده یه که
نه مانه به نیشانه ی زیار و پیشکرتن ده زانن و نه گهر که سیک خۆی نه دا به
دهست نهم ههوا ی نه فسانیه، به گرنه پهره ست و بناژخواز و پی داگر و...
دهناسری. سهره پای نه مانه، هیندیک دانی دیکه شی ده دریشه پالی که
نیشانه ی دواکه و تووی نه و له قافله ی شایستایه ته ده زانن.
نهم په رتو وکه، تیکۆشانی که هاواری له گهل په یه م - و بانگخوازانه ی
که به ردهوام پۆژی په سلان بیری خه لکی ده خه نه وه.
سهره تا دیمه نی و ت و ویزی دۆستانه ی بههشتیه کان له گهل په یه کتر
باس ده کری، له به شتیکی دیکه شدا وینه یه ک له نه و و...
دۆزه خیه کان، که به مشت و مر له گهل په کتری ده دوین، کیشراوه ته وه.
بهو هیوا یه که بیته هۆی نهوهی که پرووی راسته قینه ی دۆزه خ که له
پشت نهم په رده جوان و نه خشینراوهی که چاوی زۆر یک له مرو فانه کانی

سه‌رسام و دلی داگیر کردوون و به‌خیرایی به‌وهو لای خۆی پاده‌کیشیت،
ناشکرا بیت.

هیوادارین خوا نه‌م کرده‌وه به‌چوکه‌مان لێ وه‌ر بگری و بیکاته
سه‌ره‌تایه‌ک بۆ پێتوتنی و هیدایه‌تی نه‌وانه‌ی که شۆین چه‌ز و ناره‌زووی
خۆیان که‌وتوون. تاکوو له‌ ده‌ره‌نجامی مه‌ترسیداری پێیازه‌که‌ی خۆیان
تییگه‌ن و ڕوو به‌که‌نه‌وه به‌ندایه‌تی خۆای تاقانه و له‌ هه‌لگرتی گرفت و
سج و نیش و نازاره‌کان و هه‌روه‌ها به‌ده‌ست هینانی به‌هه‌شتی به‌ه‌رین که
مالی و ته‌مه‌تای پارێزکارانه و گه‌یشتن به‌ په‌زامه‌ندی خوا، یاریده‌ری
بانگ‌خوازانی ناسنی بن.

ناوازی به‌هه‌شتیان

وته‌ی به‌هه‌شتیه‌کان ده‌سه‌رای مه‌حشر به‌رانبه‌ر زۆرداران:

خۆای گه‌وره‌ده‌فه‌رموین:

﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعِفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعِفٍ قُوَّةً ثُمَّ
جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْتَارُ ۚ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝
وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيُؤْتِيَنَا غَنًى سَاعَةً كَذَلِكَ كَانُوا
يُؤْفَكُونَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ آتَيْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ
إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝
فَيَوْمَئِذٍ لَا يُنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مُعْذِرَتُهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝﴾

[الروم: ۵۵-۵۷]

«ئهو رۆژه‌ی که قیامه‌ت به‌ریا ده‌بیت، تاوانباران سویند ده‌خۆن جگه‌ له
ساتیکی (کورت) له‌ دنیا نه‌ماونه‌ته‌وه، نه‌مانه‌ له‌ راسته‌ری لایان داوه. ئهو
که‌سانه‌ش که زانیاری و باوه‌ریان پێ به‌خه‌راوه، ده‌لێن: ئیوه هه‌ر به‌و